

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului depus de Inspectoratul Național de Securitate Publică,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Savca împotriva Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului Național de Securitate Publică cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva încheierii din 23 aprilie 2026 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3r-130/26
NR. PIGD 2-24061889-01-3r-19052026)

Termenul depunerii apelului. Omiterea termenului de depunere a apelului motivat. Motivarea apelului se prezintă în termen de 30 de zile din data imediat următoare notificării/intrării hotărârii motivate în sistemul informațional.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. V. Martînenco,
Curtea de Apel Centru, jud. V. Sîrbu, L. Bagrin, A. Cașcaval,

24 iunie 2026

Textul corespunde originalului

**Examinând în lipsa participanților la proces recursul depus de
Inspectoratul Național de Securitate Publică,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 06 iunie 2024, Ion Savca a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului Național de Securitate Publică, solicitând anularea deciziei nr. 202480000634 din 15 ianuarie 2024 privind limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 ani cu retragerea permisului de armă pe numele său.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

2. Prin hotărârea din 18 februarie 2026 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis acțiunea în contencios administrativ și s-a anulat decizia nr. 202480000634 din 15 ianuarie 2024 privind limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 ani cu retragerea permisului de armă eliberat pe numele lui Ion Savca, emisă de Inspectoratul Național de Securitate Publică.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

3. La 23 februarie 2026, prin intermediul poștei electronice (f.d.118-119), Inspectoratul Național de Securitate Publică, reprezentat de Teodora Busuioc, a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 18 februarie 2026 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii de contencios administrativ. La 08 aprilie 2026, prin intermediul poștei electronice (f.d.151), a expediat motivarea apelului.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

4. Prin încheierea din 23 aprilie 2026 a Curții de Apel Centru s-a declarat inadmisibil apelul depus de Inspectoratul Național de Securitate Publică împotriva hotărârii din 18 februarie 2026 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

5. La 14 mai 2026, prin intermediul poștei electronice (f.d.169), Inspectoratul Național de Securitate Publică, reprezentat de Teodora

Busuioc, a depus recurs împotriva încheierii din 23 aprilie 2026 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea acestuia, anularea integrală a încheierii contestate, pronunțarea unei încheieri de admitere a apelului motivat.

6. În susținerea recursului, recurentul a invocat dezacordul cu încheierea contestată, considerând-o ilegală, emisă pripit, fără cercetarea minuțioasă a tuturor circumstanțelor speței, cu încălcarea normelor de drept. În opinia recurentului, instanța de apel a comis o eroare gravă de interpretare și aplicare a normelor procesuale, calculând în mod eronat curgerea termenului de depunere a apelului de la data expedierii hotărârii judecătorești, 06 martie 2026, și nu de la data recepționării/notificării efective a acesteia, 09 martie 2026. O asemenea abordare din partea instanței de apel contravine flagrant prevederilor art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, conform cărora termenele procedurale încep să curgă exclusiv de la data notificării efective a actului către participantul la proces, iar nu de la data efectuării operațiunii tehnice de expediere de către cancelaria instanței. Simpla transmitere electronică la 06 martie 2026 nu echivalează automat cu prezumția luării la cunoștință în aceeași zi de către o autoritate publică. Înregistrarea oficială a hotărârii în registrul de corespondență de intrare a avut loc la 09 martie 2026, acesta fiind unicul moment juridic de la care instituția a dobândit posibilitatea reală și materială de a procesa documentul. Raportarea instanței de apel la data expedierii reprezintă o aplicare formală și viciată a legii, care ignoră caracterul oficial al corespondenței administrative și îl lipsește în mod nejustificat de cele 30 de zile depline acordate de legiuitor pentru formularea căii de atac, transformând data depunerii de 08 aprilie 2026 într-un act perfect legal și încadrat în termenul prevăzut de lege.

7. Referitor la constatarea instanței de apel precum că termenul de 30 de zile pentru depunerea apelului motivat a început a curge la 07 martie 2026 și a expirat la 06 aprilie 2026, însă a fost depus la 08 aprilie 2026, nefiind prezentate probe în acest sens, recurentul a menționat că aceasta nu corespunde principiului realității, legalității și proporționalității. Potrivit Fișei de evidență nr. 3431 din 09 martie 2026, hotărârea motivată din 18 februarie 2026 a fost recepționată la 09 martie 2026. Termenul de 30 de zile acordat de lege pentru depunerea apelului motivat a început a curge la 10 martie 2026 și urma să expire la 08 aprilie 2026. Din motive necunoscute acest fapt nu a fost luat în considerare de instanța de apel și nici nu a fost oferit dreptul prin încheiere înlăturarea neajunsurilor, contrar prevederilor art. 235 din Codul administrativ. Astfel, instanța de apel a încălcat în mod flagrant prevederile art. 235 din Codul administrativ, manifestând un formalism excesiv contrar art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO).

8. Suplimentar a menționat că, reprezentantul apelantului a înaintat în ultima zi de termen, 08 aprilie 2026, cererea de apel motivat, întrucât potrivit

ordinului Inspectoratului Național de Securitate Publică nr. 35ef. din 05 martie 2026 i-a fost acordat concediu de odihnă anual plătit, de la 10 martie 2026 până la 15 martie 2026, în conformitate cu art. 40 alin. (2) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Prin urmare, aflarea în concediu legal de odihnă a reprezentantului specializat a constituit o barieră obiectivă, materială și instituțională, care a plasat autoritatea în imposibilitatea absolută de a formula și depune apelul mai rapid de expirarea celor 30 de zile de la recepționarea hotărârii. Această circumstanță de fapt, confirmată prin extrasul din ordin, reprezintă un impediment clar și independent de voința părții în sensul art. 65 alin. (1) din Codul administrativ. În lipsa funcționarului investit cu atribuții exclusive de reprezentare pe acest dosar, circuitul administrativ intern și analiza juridică a cauzei au fost blocate în mod obiectiv. Din aceste considerente, depunerea actului procedural la data de 08 aprilie 2026 a constituit cel mai rapid moment tehnic și juridic posibil în care instituția a putut acționa, imediat după încetarea impedimentului legal.

9. Recurentul a declarat că, Curtea Supremă de Justiție a statuat în repetate rânduri că scopul justiției administrative este protecția drepturilor cetățenilor și a instituțiilor în fața rigorilor formale, iar respingerea directă a unui apel din cauza unei omisiuni care putea fi remediată (cum este atașarea fișei de evidență menționată anterior) reprezintă o eroare judiciară gravă ce atrage casarea încheierii. Chiar și în ipoteza unei omisiuni a termenului, instanța de apel era obligată, în virtutea rolului activ și a dreptului la un proces echitabil, să emită o încheiere de acordare a unui termen pentru înlăturarea neajunsurilor, însă declararea directă a apelului ca inadmisibil, fără a-i oferi apelantului posibilitatea de a se justifica, reprezintă un formalism excesiv ce încalcă art. 6 CEDO. Astfel, concluzia instanței de apel, expusă în încheierea recurată este în contradicție cu circumstanțele cauzei, fapt ce indică la netemeinicia încheierii recurate. Declararea apelului ca inadmisibil pentru motivele sus-evidențiate, ar putea aduce atingere nejustificată dreptului de acces la instanța de judecată, protejat de art. 3 din Codul administrativ, art. 20 din Constituție și art. 6 § 1 CEDO. Efectivitatea dreptului de acces impune ca un individ să beneficieze de o posibilitate clară și concretă de a contesta un act ce constituie o ingerință în drepturile sale (Bellet împotriva Franței, Hotărârea din 4 decembrie 1995, pct. 42, 36, Canete de Goni împotriva Spaniei, nr. 55.782/00, pct. 34, CEDO 2002-VIII).

10. Copia recursului declarat a fost expediată intimaților la 19 mai 2026, prin intermediul poștei electronice (f.d.185).

POZIȚIA INTIMAȚILOR

11. La 20 mai 2026, prin intermediul poștei electronice (f.d.187), Inspectoratul General al Poliției a depus referință la recurs, solicitând

admiterea acestuia, anularea încheierii contestate, pronunțarea unei încheieri de admitere a apelului motivat.

12. Prin referința depusă la 26 mai 2026, prin intermediul poștei electronice (f.d.192), Ion Savca, reprezentat de avocatul Andrian Sorocean, a solicitat respingerea recursului, menținerea încheierii din 23 aprilie 2026 a Curții de Apel Centru.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

13. Art. 241 din Codul administrativ:

„(1) Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.”

14. Art. 242 din Codul administrativ:

„Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntîrziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.”

15. Art. 191 din Codul administrativ:

„(5) Curtea Supremă de Justiție soluționează: b) cererile de recurs împotriva hotărîrilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.”

16. Art. 232 din Codul administrativ:

„(1) Apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis hotărîrea contestată transmite neîntîrziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărîrii, instanței de apel.

(2) Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărîrii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărîrea contestată.”

17. Art. 236 din Codul administrativ:

„(1) Instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

(2) Apelul se declară inadmisibil în special cînd:

e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2).”

18. Art. 65 din Codul administrativ:

„(1) Dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpă unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului.

(3) După 6 luni de la expirarea termenului omis repunerea în termen nu mai poate fi solicitată, iar acțiunea omisă nu mai poate fi recuperată, cu excepția cazului cînd acest lucru nu a fost posibil pînă la expirarea termenului de un an ca urmare a forței majore.

(4) Persoanele interesate pot contesta actul/refuzul autorității publice de repunere în termen cu acțiune în contencios administrativ numai odată cu fondul.

(5) Repunerea în termen nu se permite în cazurile excluse prin lege.”

19. Art. 237 din Codul administrativ:

„(1) Prevederile art.65 alin.(1)–(3) și (5) se aplică corespunzător pentru repunerea în termenul de apel și în termenul de prezentare a motivării apelului.

(2) Încheierea instanței de apel prin care este respinsă cererea de repunere în termenul de apel sau în termenul de prezentare a motivării apelului poate fi contestată cu recurs. Încheierea instanței de apel prin care s-a făcut repunerea în termenul de apel sau în termenul de prezentare a motivării apelului poate fi contestată doar odată cu fondul.”

20. Art. 223 din Codul administrativ:

„Hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art.96–114.”

21. Art. 97 din Codul administrativ:

„(3) Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: d) notificare prin poștă electronică sau prin mijloace electronice de comunicație dedicate.”

22. Art. 33 din Codul administrativ:

„Comunicarea interinstituțională și comunicarea cu participanții sau cu publicul în cadrul procedurii administrative se face prin orice mijloc (verbal, poștă, telefon, fax, poștă electronică etc.), acordându-se prioritate mijloacelor care asigură o mai mare eficiență, rapiditate și economie de costuri, în special mijloacelor electronice de comunicație.”

23. Art. 110¹ din Codul administrativ:

„(1) Notificarea prin poștă electronică la adresa electronică a persoanei care urmează a fi notificată se efectuează prin transmiterea înscrisului de notificat în formă de document electronic, cu aplicarea semnăturii electronice de persoana responsabilă din cadrul autorității publice. Notificarea prin poștă electronică se efectuează dacă adresa poștală a fost indicată prealabil de persoana notificată. Notificarea prin poștă electronică este echivalentă cu notificarea de substituie prin introducerea în cutia poștală.

(5) Notificarea prin intermediul sistemelor informaționale dedicate sau al altor mijloace electronice de comunicație care permit confirmarea recepționării notificării este echivalentă cu notificarea prin poștă convențională cu scrisoare recomandată. Confirmarea recepției notificării, emisă în mod automatizat de sistemul informațional sau de alt mijloc electronic de comunicație dedicat, probează notificarea.”

24. Art. 47 din Legea privind identificarea electronică și serviciile de încredere nr.124 din 19 mai 2022:

„(4) În cazul în care semnatarul și destinatarul documentului electronic nu au convenit altfel, documentul electronic se consideră recepționat de către destinatar dacă acesta:

a) intră în sistemul informațional din care destinatarul poate să extragă documentele electronice;

b) intră în sistemul informațional indicat de destinatar într-o formă accesibilă pentru utilizare în sistemul respectiv.”

25. Art. 243 din Codul administrativ:

„(1) Examinînd recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: b) respinge recursul.”

ASPECTE DE PROCEDURĂ

26. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs notează că încheierea contestată a fost notificată recurentului, prin intermediul poștei electronice la 04 mai 2026 (f.d.168), fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică. Astfel, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a respectat termenul instituit de legiuitor, pentru demararea căii de atac în ordine de recurs.

MOTIVAREA INSTANȚEI

27. Studiind materialele cauzei, argumentele din recursul declarat, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul declarat, din motivele ce succed.

28. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează că la 23 februarie 2026, prin intermediul poștei electronice (f.d.118-119), Inspectoratul Național de Securitate Publică, reprezentat de Teodora Busuioc, a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 18 februarie 2026 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii de contencios administrativ (f.d.120-121). Iar la 08 aprilie 2026, prin intermediul poștei electronice (f.d.151), a expedit motivarea apelului (f.d. 152-157).

29. Iar prin încheierea din 23 aprilie 2026 a Curții de Apel Centru, în temeiul art. 232 alin.(2), art.236 alin. (1), (2) lit. e) din Codul administrativ, s-a declarat inadmisibil apelul depus de Inspectoratul Național de Securitate Publică împotriva hotărârii din 18 februarie 2026 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d.164-167).

30. Din criticile aduse în recursul declarat, instanța de recurs identifică dezacordul părții recurente cu încheierea contestată, motivat, în esență, prin faptul că instanța de apel eronat a calculat curgerea termenului de 30 de zile de depunere a motivării apelului de la data comunicării hotărârii motivate prin intermediul poștei electronice, 06 martie 2026 și nu de la data recepționării/notificării efective acesteia, 09 martie 2026.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că prima instanță a notificat participanților la proces, inclusiv apelantului/recurent, hotărârea motivată la 06 martie 2026, prin intermediul poștei electronice.

32. Instanța de recurs reiterează că recurentul a susținut că termenul de 30 de zile pentru depunerea apelului motivat a început a curge la 10 martie 2026 și urma să expire la 08 aprilie 2026, întrucât a recepționat efectiv hotărârea

motivată la 09 martie 2026, potrivit fișei de evidență a Inspectoratului Național de Securitate Publică nr. 3431.

33. În virtutea art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate.

34. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că extrasul din poșta electronică anexat de însuși recurent atestă că la adresa de email insp@igp.gov.md prima instanță a notificat hotărârea motivată la 06 martie 2026, ora 14:26, iar la aceeași dată, ora 14:54, insp@igp.gov.md a readresat prin email către citatii. insp@igp.gov.md (f.d.174 verso). Interacțiunea/comunicarea între autorități se realizează prin intermediul tehnologiilor informaționale avansate, ca rezultat al digitalizării activităților și proceselor. Or, acest aspect își găsește reglementare legală și în art. 33 din Codul administrativ. Comunicarea prin intermediul poștei electronice a actului judecătoresc, chiar și pe intern, s-a efectuat la 06 martie 2026, în interiorul programului de lucru al instituției destinate (f.d.174 verso). Înregistrarea hotărârii motivate de către recurent în registrul de evidență doar la 09 martie 2026, nu echivalează cu notificarea hotărârii motivate de către instanța de judecătorească la aceeași dată, în condițiile în care aceasta a fost comunicată la adresa de email oficială încă la data de 06 martie 2026, aspect detaliat supra. Termenul de 30 de zile pentru prezentarea motivării apelului a început a curge din data imediat următoare, adică 07 martie 2026 și a expirat la 06 aprilie 2026. Drept urmare, începutul curgerii termenului de depunere a motivării apelului nu poate fi calculat din data înregistrării corespondenței, 09 martie 2026.

35. De altfel, în contextul prevederilor art.33, art. 110¹ alin.(1) din Codul administrativ coroborate cu art. 47 alin. (4) lit.a), b) din Legea nr. 124/2022, notificarea prin poșta electronică este echivalentă cu notificarea de substituie prin introducerea în cutia poștală și se consideră recepționat documentul de către destinatar dacă aceasta intră într-o formă accesibilă în sistemul informațional din care destinatarul poate să-l extragă. Astfel, decăd argumentele recurrentului privind aplicarea formală și viciată de către instanța de apel a legii, precum și pretinsa încălcare flagrantă a legii.

36. În ceea ce vizează argumentul suplimentar al reprezentantului recurrentului precum că a înaintat apelul motivat la 08 aprilie 2026, în ultima zi a termenului, întrucât potrivit ordinului Inspectoratului Național de Securitate Publică nr. 35ef. din 05 martie 2026 i s-a acordat concediu de odihnă anual plătit de la 10 martie 2026 până la 15 martie 2026, în conformitate cu art. 40 alin. (2) din Legea nr. 288/2016, instanța de recurs relevă că aflarea în concediu a reprezentatului recurrentului în perioada enunțată nu influențează începutul curgerii termenului de 30 de zile pentru

prezentarea apelului motivat de la data notificării hotărârii motivate. Or, aceasta a fost comunicată apelantului/recurent la 06 martie 2026.

37. Completul de judecată notează că în situația în care recurentul a susținut că, potrivit fișei de evidență, a primit efectiv la 09 martie 2026 hotărârea motivată, iar concediu de odihnă i s-a acordat reprezentantului începând cu 10 martie 2026 până la 15 martie 2026, suplimentar se confirmă posibilitatea reală a acestuia de a prezenta motivarea apelului în interiorul termenului legal. Acest termen de 30 de zile a început a curge din data imediat următoare notificării hotărârii motivate, 07 martie 2026 și a expirat la 06 aprilie 2026, circumstanță corect reținută de instanța de apel. Aflarea reprezentantului recurentului în concediu anual de odihnă în perioada 10 martie 2026-15 martie 2026, precum și consemnarea în registrul de evidență a corespondenței doar la 09 martie 2026, nu justifică omiterea prezentării motivării apelului în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut de lege de la data notificării actului judecătoresc. Mai mult, aflarea unui angajat al autorității- parte în proces în concediu anual de odihnă, în sensul legii nu constituie o excepție la calcularea termenului legal statuat expres pentru exercitarea căilor de atac.

38. Subsecvent, instanța de apel justificat a constatat omiterea termenului de 30 zile pentru prezentarea apelului motivat, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen. Motivarea apelului fiind prezentată doar la 08 aprilie 2026, însă termenul de depunere a acesteia a expirat la 06 aprilie 2026, iar alegațiile aduse în vederea argumentării faptului că s-ar fi încadrat în termenul legal de 30 zile la depunerea apelului motivat, sunt lipsite de suport juridic.

39. În jurisprudența Curtea Supremă de Justiție a reținut constant, în esență, că termenul de 30 de zile pentru depunerea motivării apelului curge începând cu data imediat următoare expedierii/notificării hotărârii motivate la adresa electronică, și nu recepționării: [3r-84/26](#), [3r-109/26](#), [3r-107/26](#).

40. Astfel, criticile recurentului nu pot determina casarea încheierii contestate, în situația în care nevalorificarea drepturilor procedurale în termenul prevăzut de legiuitor, îi este imputabilă. Prima instanță a întreprins măsurile prevăzute de legislația în vigoare în vederea notificării hotărârii motivate emise și acordarea posibilității părții apelante de a-și valorifica drepturile procedurale. Recurentul trebuia să dea dovadă de diligență și să aibă un rol activ în cauza în care este implicat. Certitudinea legală impusă de regulile procedurii de contencios administrativ, ca o condiție esențială pentru un proces echitabil, protejează atât drepturile recurentului, cât și ale intimatului. Instanța nu are dreptul de a substitui voința legiuitorului, așa cum este reflectată în normele procedurale, pentru a exonera recurentul de sancțiunile procedurale care decurg din înțelegerea eronată de către acesta a efectelor legale.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că unul dintre principiile fundamentale ale procesului este buna-credință a participanților. În sensul art. 24 alin.(1) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, iar nerespectarea termenului de prezentare a apelului motivat prevăzut la art. 232 alin.(2) din Codul administrativ, implică sancțiunile procedurale de decădere din exercitarea acestui drept.

42. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (CtEDO) relevă că reglementarea privind formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. De altfel, în hotărârea Grama v. Republica Moldova din 4 decembrie 2025, CtEDO a constatat încălcarea art. 6 § 1 din Convenție și a art. 1 din Protocolul nr. 1, ca urmare a admiterii de către Curtea de Apel Chișinău a unui apel depus tardiv, fără solicitarea repunerii în termen.

43. Drept urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că instanța de apel întemeiat a declarat apelul inadmisibil în temeiul art.236 alin.(2) lit.e) din Codul administrativ. Exercitarea căi de atac și neîndeplinirea actului de procedură în termenul legal atrage decăderea din acest drept, cu titlu de excepție fiind cazul în care legea dispune altfel sau partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze acțiunea în termen, ceea ce, în speță, nu s-a confirmat.

44. Instanța de recurs reiterează că respectarea termenelor legale constituie o obligație pozitivă a părților și are menirea să asigure buna funcționare a justiției. Repunerea în termen poate fi admisă doar în cazurile expres prevăzute de lege, în situația în care partea înaintează o cerință în acest sens și o justifică prin probe pertinente și admisibile în temeiul art.65 și art.237 din Codul administrativ, care ar dovedi că omiterea termenului este întemeiată. Admiterea spre examinare a unui apel tardiv poate duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice garantat de art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (CEDO).

45. Totodată, art.6§1 din CEDO îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. În practica sa constantă, Curtea a reiterat că „dreptul la instanță”, la fel ca și dreptul de acces, nu are un caracter absolut. În această privință Curtea Europeană, în multe cauze similare, nu exclude ipoteza că

interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac (cauza Bacev vs. fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei; Kemp vs. Luxemburg; Diaz Ochoa vs Spania), în care CtEDO a reiterat că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

46. În corolar, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că soluția emisă de către instanța de apel este adoptată cu respectarea prevederilor legale corelate cu circumstanțele cauzei, prin ce se impune respingerea recursului.

47. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul depus de Inspectoratul Național de Securitate Publică împotriva încheierii din 23 aprilie 2026 a Curții de Apel Centru.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni